

Susma Gönül

– Ali Özdemir · 05 Aralık 2011

Boran bile eserken kalbine yenilir aşk nağmeleri çalar dağlara...

Suskunluğun boranlara inat...

Deniz kabuklarında mı yoksa suskunluğun,

Ankara'da deniz de yok bi'tanem...

Kızılırmak'ın kabukları ayazda kırılır...

Parmaklarımın arasına bile alamıyorum...

Sus !

Sus ki seslerini kayıt ettiğim, gözümden bile sakındığım kabuklarım kırılmasın !

Onları bir bebek saflığında şiirlerim ile büyüttüm...

Sus !

Yakamozlarımı kaçırıyorsun !

Onların gölgelerinde geçmişimizi saklıyorum,

Sus !

Bak DENİZ/KIZI'mı de kaçırdın !

Halbuki ben ona efsaneler okumuştum...

Vuslat & Menekşe efsanesini...

Sus !

Sus ey gönül !

Gözlerinle konuş...

Ben senin mormenekşe gözlerine vurgunum...

Sus !

Sus ve yazma !

Bugüne kadar senin için yazdıklarımı Babadağ'ın zirvesine kazıdım...

Kıyamet kopana dek aşkımızı yaşatmak için..

Sadece başını kaldır ve bak !

Zirvede adın yazılı...

Sus !

Bak susarsan Ankara'dan ağabeyin değil Vuslat'ın sesini duyarsın...

Kalemi ile döktürdükleri Antalya'ya yol eyledi...

Ya kalemine Sultan olursun, ya da kalemimi kırar celladı olursun..

Ama ille de susmayıp konuşacağım dersen...

Gönlüme konuş...

Gözlerime konuş...

Sana yanan, kül olan yüreğime konuş,

Sana iki cihanlık ömrünü feda eden bedenime konuş...

Sağ elinden sakınan, saçlarını okşamak için seni bekleyen sol elime konuş...

Bak nefes almak için seni bekleyen kalbime konuş...

Sana yedi düvelin en güzel çiçeğin adını koyan dillerime konuş...

Yirmi dokuz harfı yan yana getirerek senin adını binlerce kez yazan kalemime konuş...

Yollarında boynunun kokusunu koklamak için 7/24 nöbet tutan ruhuma konuş...

Sen susma bi'tanem...

Sen susma aşkım...

Sen susma...

Ali'in

04.12.2011 - 23:23